

Куплет 1

Я сама собі набридла своєю любов'ю,
Дівчатам жалілась на нього і була сумною.
У цьому усьому, безперечно, винен він,
Благав про любов, спустившись до моїх колін.
І тепер я не хочу чути ні його і нічого від нього,
Знову житиму вільно, не потребую ні від кого нічого.
Більше не дзвоню йому,
Хлопчик знає свою вину.
Забуваю про все кличу дівчат,
Видаляю наш з ним чат.

Приспів:

І тепер я не в мінорі пишу всі свої пісні,
І тепер я без кордонів і у волі своїх дій.
Я ніколи не писала про свою щирю любов,
І мене це не цікавить, вже не буде більш розмов.
І тепер я не в мінорі пишу всі свої пісні,
І тепер я вже щаслива біжу поміж своїх снів.
Я ніколи не скажу, що хочу знову все назад,
І моє життя вже краще без його гнилих порад.

Куплет 2

Я розбила вщент всі спогади разом з ним,
Я стала щасливою, а минуле — чорний дим.

Хлопчик плаче, а я вже завтра про це не згадаю,
Я давно без згадок про нього солодко спати лягаю.
Я не хочу знати як там йому,
Через нього я йшла по дну.
Не чекаю більше нічого,
Мені бридко дивитись на нього.
Ніколи не гляну назад,
Одягну красивий наряд.
Щасливою стала, без його кайданів та тих гидких порад.

Приспів:

І тепер я не в мінорі пишу всі свої пісні,
І тепер я без кордонів і у волі своїх дій.
Я ніколи не писала про свою щиру любов,
І мене це не цікавить, вже не буде більш розмов.
І тепер я не в мінорі пишу всі свої пісні,
І тепер я вже щаслива біжу поміж своїх снів.
Я ніколи не скажу, що хочу знову все назад,
І моє життя вже краще без його гнилих порад.